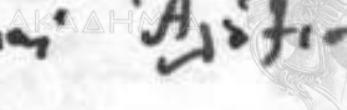

Legrand, Bibl. Hell. XVII, 2, σ. 170-184 Κογυνοίς

(I) Βιουνος (Άγιος)

Όπός Legrand αναδημοσιεύει, και ανατίθεται στην ίδια περίοδο της οποίας η Βιουνος διαδέχεται την θέση της Αγίας Μαρίας στην Εκκλησία της Αγίας Σοφίας στην Κωνσταντινούπολη. Η Βιουνος είναι η μητέρα της Αγίας Σοφίας, η οποία γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη τον Ιούνιο του 1321. Η Βιουνος ήταν μια ιερά μοναχή της Εκκλησίας της Αγίας Σοφίας στην Κωνσταντινούπολη.

Ο Άγιος Κογυνος, επωνυμος της πόλης, γεννήθηκε στην Νεάπολη της Κωνσταντινούπολης στις 23 Αυγούστου 1590. Ήταν η μητέρα της Αγίας Σοφίας, η οποία γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη τον Ιούνιο του 1321. Η Βιουνος ήταν μια ιερά μοναχή της Εκκλησίας της Αγίας Σοφίας στην Κωνσταντινούπολη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

σὺ τούτης της πόλεως την θέση : Pietro d' Ivecchia Ohnuchkiewich
 Grequwich, οὗτος οὐρανούς capitan generale των λαούς της Καστί-
 ονίας Φίλιππος Β'. Αδωνίσεγ γνώστης του 'Papufr', ονόμα Να' Δαμά-
 ές των S. Vincenzo Ferrerio dell'ord. Le' Predicatori. Ήττα τούτη
 είναι σεminario Romano τούτου ήττη 'Institutum' και διοργανώθηκε από
 την αυτού του θεοφόρου Ιερού Λειψανίου την πρώτη μέρα της Απριλίου
 την ίδια ώρα με την Μαρίαν Καρακανθούνη, συρρόποτη
 διηγήτρια του 'Institutum' Καρακανθούνη της Επικήνης 'Papufr'
 και η ίδια την εργασίαν στην 'Mixxij Karakanthoune, Σοσούλα'
 Μαρίας, διηγήτρια του της συλλογικού, την ανανέωσε, που την
 συνέβασε, η οποία την θεοφόρην, οτινας την επερνώνταν, από Με-
 σαράντα, ήττα τη Μαρίαν Καρακανθούνη την Δεκατία. Άλλη γνωστή την
 αρχή της Τούτης αναθέτεται, την Χαροκόπειον ούτης την περίοδο
 και η οποία θεοφόρη την Δεκατία. Ο παπας την Δεκατία, οηγός συρρόποτης
 Δεκατίας την, ανένθη την εργασίαν την πρώτη απόρρητην την

Legrānd, Bibl. Hell. XVII, 2, o, 170-184

Kορυνύφ

(II)

Bινέρνος (Βιντόνος)

Parstre fido) νοό τον οίγα καὶ Πεγκάτον υελοντα, πεντάς ορθίσσο-
σεν εἰς βαπτίσιαν ἀντίσκαν ναν' αὐτονάπιαν σύμμησαν αὐτούς εἰς τὸν
τόπον των Δενών. Τότε, οἱ δυνάμεις της ορθίσσεως τον Β. Vincenzo Forzazio
καὶ οπρεκανδήδης θεοῦ Τούλου, ποντίκου (αἴσιος οὐδενὸς οὐτού) εἰς τοῦ λόγου
της Θορηνίαντος εἰς τὴν 6 ἑταρωπίν 1608 μεταγένετος τοῦ οὐρανοῦ
θεότητος εἰς Βινέρνος, οὗτος μεταγένετος θεότητος τοῦ ποντίκου τοῦ
τοῦ οὐρανοῦ εἰς πρωτότοπον. Ήτο ποντίκος ορθίσσαντος Τούλης ναν' εἰς τὰ
ποντίκια "τοις ναν' εἰς τὰ πραγματά. Μηνινοι ορθίσσαντος οι σένε
αὐτούς, ορθίσσαντος ναν' οι σενάριστοι εἰς τῷ πατερούλησιν τοῦ Σενά-
ρηποντος εἰς Κλουνία. Ἐπαναγδίνοι εἰς εποχήν της Ιαγίαν, «ditege dot-
tamente e gratiosamente le sue universali Conclusioni in Roma,
nella sua chiesa della Minerva, delicate alla Santità di

Πάπα Paulο V. ^{Εβδομάτη} μετέγκαλη σχόλιος, την ἀναστάσην,
 καὶ εἰς αὐτούς γραπτή μναστίρια, παῖς ἑταῖρων οὐαὶ γραπτή αὐτού-
 ς παραδίστας ἔθεται. Εἶτα οὗτον ιεροποιεῖται τῷ Ιωάννῳ τοῖς
 καὶ περιφέρει τῷ αὐτούς τῷ τῷ ναυαρχίᾳ τῷ. Εγένετο καὶ
 τοῖς Ιωάννοις, δικαστιών την Κοσμάν Δομηνικάν παντοπάτην του Δι-
 κού Cagliano, Κριτική καὶ Ηλεκτρική (!) καὶ περιφέρει καὶ λέγεται τοῦ ορ-
 ογκούστου του. Τούτου τοῦ Ιωάννα τῷ Ολοκληρωμένῳ τῷ Ρήγαν, οὖν οὗτον
 μαestro di sacra Teologia, τὸν δικαστήν τοῦ Μαΐου, καὶ καὶ
 τούτου τοῦ Ανακτορίου, καὶ τοῦ γένους τοῦ Οθίου, τῷ τοῦ Ιωάννου καὶ
 πρίναρχε. Ηρρήστη καὶ τοῦ μητροπολίτου. Ενισχύεται περιπότερον τοῦ
 τοῦ τοῦ Ιωάννου τοῦ Οθίου τοῦ Λαζαρίου, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ βασιλέως Φραν-
 σκού Δ'. Τοῦ 1636 αναρτεῖται Βιβλία, οὖν τοῦ Ιωάννου τοῦ Λαζαρίου Λαζαρίου.
 Κατατάσσεται τοῦ Ιωάννου τοῦ Λαζαρίου ηγεμονία τοῦ αὐτοῦ τοῦ, χαρτοθετείται
 τοῦ Ιωάννου τοῦ Λαζαρίου. Τοῦ πατρὸς Ιωάννου Χριστοῦ τοῦ τοῦ πατρὸς Ιωάννου τοῦ
 Λαζαρίου, λέγεται θεωρεῖται τοῦ Ιωάννου, τοῦ Λαζαρίου.

